

Σύμφωνα με πρόσφατα δημοσιεύματα, «έναν ογκώδη φάκελο με στοιχεία και 749 πορίσματα πέντε ελεγκτικών μηχανισμών παρέδωσε ο γενικός επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης κ. Λέανδρος Ρακιντζής στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Ιω. Τέντε, τεκμηριώνοντας έτσι τις αιτιάσεις του ενώπιον της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής περί μη δικαστικής διευθέτησης περισσότερων από 450 υποθέσεων που αφορούσαν πειθαρχικές και ποινικές ευθύνες δημοσίων λειτουργών (δημάρχων κ. ά.) και επίορκων υπαλλήλων...συνολικά οι υποθέσεις που απέστειλε στο γραφείο του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ξεπερνούν τις 1.170 » (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 27 Αυγ. 2010).

Η είδηση συμπυκνώνει σε λίγες γραμμές τη νοσηρή κατάσταση που επικρατεί στη δημόσια διοίκηση. Αιρετοί και υπηρεσιακοί παράγοντες συνασπισμένοι κι ανέπαφοι απ' τις συνέπειες του νόμου. Και να φανταστεί κανείς πως χρόνια συστηματικού κι αθόρυβου «νομοθετικού έργου» έχουν ως αποτέλεσμα να διώκονται οι φαύλοι μόνον εφ' όσον «αποδειχτεί δόλος», περίπου δηλαδή μόνον άμα πιαστούν στα πράσα, με τα σημαδεμένα χαρτονομίσματα στο χέρι.

Η ανάδειξη των νησιών του Αιγαίου σε διεθνή «τουριστικό προορισμό», την τελευταία 30ετία, έκανε στα μέρη αυτά την ανάπτυξη συνώνυμη της αλόγιστης οικοδόμησης. Με υποδομή καθυστερημένη και δημόσια διοίκηση τελείως ανεπαρκή, η άγρια τουριστική ανάπτυξη επέβαλε τους δικούς της όρους. Οι οικισμοί ήταν οι πρώτοι που υπέστησαν τις συνέπειες. Η αγροτική γη, διαμορφωμένη με τον μόχθο αμέτρητων γενεών, αλλά και η άγρια φύση, αμόλυντη μέσα στους αιώνες, ειδώθηκαν και ονοματίστηκαν εξίσου ως οικόπεδα.

Μια κοινωνία της στέρησης και της φτώχειας έρχεται απότομα σε επαφή με το χρήμα. Την δεκαετία του 1980 ο τουρισμός στο Αιγαίο δεν είναι πλέον υπόθεση σχεδιασμού του Ε.Ο.Τ., με τις λαμπρές όσο κι απέριττες «Ξενίες» της δεκαετίας του '60, αλλά αφορά όλο τον «λαό». Η πολιτική ηγεσία είναι αναφανδόν υπέρ της «ανάπτυξης», σε τόπους που δεν υπάρχουν ούτε όρια οικισμών, πόσο μάλλον χωροταξικός σχεδιασμός... Στα νησιά ξεμπαρκάρουν καινούργιοι υπάλληλοι, να επανδρώσουν τις υπηρεσίες. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι κάποιοι που βλέπουν «μακριά».

Η συνέχεια είναι γνωστή. Λόγω του επείγοντος της δημιουργίας θεσμικού πλαισίου, ανατίθενται σε ιδιώτες κάθε είδους πολεοδομικές μελέτες. Πάνω στη βιασύνη, τα όρια των οικισμών ξεχειλώνουν για να περιλάβουν ακατοίκητες εκτάσεις, που συμπτωματικά είχαν πριν λίγο αγοραστεί από μελετητές και υπαλλήλους. Άλλοι οικισμοί δημιουργούνται εκ του

μηδενός, υπό ανάλογες προϋποθέσεις. Προαιώνια μονοπάτια ξεθεμελιώνονται για να γίνουν δρόμοι για τις μπετονιέρες, μεσαιωνικές σκάλες τεμαχίζονται και πατιούνται χωρίς πολλά – πολλά, δρόμοι δήθεν αγροτικοί διανοίγονται προς πάσα κατεύθυνση για να αποκτήσουν οικοδομησιμότητα τα τέως χωράφια (αλλά και τα κατσάβραχα), τα βουνά εξορύσσονται για να δημιουργηθούν «πλατφόρμες» για βίλλες με θέα.

Η δημιουργία των κρατικών υποδομών γίνεται με ανάλογη ευαισθησία. Δεν υπάρχει λιμάνι που να μην μπαζώθηκε με λύσσα, που να μην αλλοιώθηκε ανεπανόρθωτα το θαλάσσιό του μέτωπο. Τα βουνά γέμισαν πληγές και μπάζα από δρόμους που ανοίχτηκαν βιαστικά, μέχρι την τελευταία παρθένα παραλία, για να ακολουθήσει η αλόγιστη εισβολή των τροχοφόρων. Ταυτόχρονα, ενοχλητικά ζητήματα όπως η χωροθέτηση οχλουσών χρήσεων (βιομηχανία, ενέργεια, απορρίμματα κλπ) αναβάλλονται στο διηνεκές.

Πώς έγιναν όλα αυτά; Η «πολιτική βούληση», όπως αναφέραμε, υπήρχε. Θα έμενε όμως στα λόγια, αν δεν υπήρχαν οι «πρόθυμοι», οι υπάλληλοι που άρπαξαν την ευκαιρία που τους παρουσίαζε ο διορισμός τους σε αυτά τα μέχρι πρότινος άγονα μέρη. Σε πολλές περιπτώσεις οι Υπηρεσίες εδημιουργούντο εκ του μηδενός, οπότε όποιος πρόλαβε, τον Κύριον είδε. Δηλαδή, οι νέοι αυτοί υπάλληλοι εκλήθησαν να συνδιαμορφώσουν με τους πολιτικούς τους προϊσταμένους τον τρόπο διακυβέρνησης.

Και, όπως είναι φυσικό, εξελίσσεται υπηρεσιακά όποιος είναι πρόθυμος να εξυπηρετεί τις σκοπιμότητες του πολιτικού προϊσταμένου, ο οποίος, δεδομένου ότι η κεντρική Κυβέρνηση «πέφτει μακριά», καθίσταται απόλυτος άρχων και δυνάστης, συμπυκνώνοντας τις τέσσερις εξουσίες σε μια. Υπερβολή; Καθόλου! Όπως απέδειξε η εξέλιξη των πραγμάτων, οι νόμοι εφευρίσκονται σε τοπικό επίπεδο (π.χ. ρυμοτομικά σχέδια και όροι δόμησης άνευ ΦΕΚ), ερμηνεύονται και εφαρμόζονται κατά τη ...διαμορφούμενη πρακτική (όπως ισχυρίστηκε σε δικαστήριο τέως προϊσταμένη της Πολεοδομίας Σύρου), όσο για τη δικαιοσύνη, αυτή μέχρι πρότινος κινητοποιείτο μόνο για να διώξει όσους ετάραζαν την ειδυλλιακή εικόνα – τα λοιπά τα επέδειξε ο κ. Ρακιντζής στον κ. Τέντε. Η τέταρτη εξουσία, ο κρατικοδίαιτος τοπικός τύπος, ανταμείβει την πολιτική ηγεσία με σταθερή στήριξη εναντίον των ταραχοποιών στοιχείων.

Ήταν λοιπόν η λαοπρόβλητη πολιτική ηγεσία που δημιούργησε τον υπηρεσιακό μηχανισμό, κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση. Η συνέχεια ήταν αναμενόμενη. Το Αιγαίο γίνεται το Ελντοράντο του κάθε αδίστακτου. Απίθανοι άνθρωποι με μηδαμινά προσόντα, με πτυχία ύποπτης προέλευσης και με μόνο εφόδιο την απληστία και την έλλειψη συνείδησης, δημιουργούν απ' το μηδέν κολοσσιαίες περιουσίες, απλά χρησιμοποιώντας την υπηρεσιακή σφραγίδα. Ας σημειωθεί εδώ ότι η οικολογική καταστροφή που διαπιστώνεται πλέον

παντού, δεν οφείλεται σε δόμηση αυθαίρετη, που σημαίνει δόμηση χωρίς άδεια, αλλά σε παράνομη αδειοδότηση. Αυτή είναι η ποιοτική διαφορά, ένα Κράτος που κοροϊδεύει τον εαυτό του με σφραγίδα και υπογραφή.

Και η κοινωνία; Μα αυτή είναι η κυρίως «ωφελημένη» από την ως άνω λειτουργία της διοίκησης. Παρανομία με τη σφραγίδα του Κράτους, και τα σκυλιά δεμένα. Διότι τα θησαυροφυλάκια διογκώνονται και στον ιδιωτικό τομέα, στους ανθρώπους αυτούς που ασκούν την τοπική εξουσία λύνοντας και δένοντας. Και λόγω γενικότερης υπανάπτυξης, είναι όσοι σχετίζονται με την οικοδομή: κυρίως Μηχανικοί, Δικηγόροι, Συμβολαιογράφοι...

Και τα κόμματα, ο συνδικαλισμός; Μεγαλειεύεσθε, αστειότητα. Τα κόμματα είναι κομμάτι του λαού. Και οι τοπικές οργανώσεις σαρξ εκ της σαρκός του. Όσο για τον συνδικαλισμό των υπαλλήλων, κάθε εξ αυτών φιλόδοξος που βλέπει μακριά, φροντίζει να αναδειχθεί ως εκπρόσωπος των συναδέλφων του, ήτοι υπεράνω του Νόμου...

Η υπηρεσιακή Μαφία εν τέλει αυτονομείται, επειδή η πολλή «εξυπηρέτηση» των ψηφοφόρων γίνεται με το αζημίωτο, την ώρα που οι πολιτικοί πάνε για την «δόξα». Καταφέρνει λοιπόν μόνη της να αναπαράγεται, αφού σφυρηλατήσει τους προσωπικούς δεσμούς με κουμπαριές και αλλαξεξυπηρετήσεις, και αφού καταλάβει καιρικές θέσεις σε επιτροπές, υπηρεσιακά συμβούλια κλπ. Έτσι οι αδίστακτοι καθίστανται πανίσχυροι και κοσκινίζουν τους συναδέλφους τους, φροντίζοντας τη διασφάλιση των νώτων τους όταν πλησιάσει η στιγμή της συνταξιοδότησης. Βέβαια, για ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, συνταξιοδότηση δεν σημαίνει και απαλλαγή της κοινωνίας από το λαμόγιο, το οποίο εξακολουθεί να παρέχει τις πολύτιμες υπηρεσίες του ως σύμβουλος πλέον του κράτους, το οποίο προφανώς άνευ αυτού αδυνατεί να λειτουργήσει.

Την ίδια στιγμή, οι αντιστεκόμενοι στο ως άνω καθεστώς υφίστανται τις συνέπειες. Πολιτική ηγεσία, κοινωνικοί φορείς και τοπικός τύπος ομόθυμα αναρωτιούνται κάθε φορά ποιον άραγε εξυπηρετεί ο τάδε ξενόφερτος υπάλληλος ο οποίος τα έχει βάλει τάχατες με την ανάπτυξη και την προκοπή του τόπου, βάζοντας φρένο στο ξεθεμέλιωμα. Για τους ομοϊδεάτες ιδιώτες, ανάλογη η μοίρα. Τον Ιούνιο δημοσιεύτηκαν σε τοπική εφημερίδα οι περιπέτειες μηχανικού της Άνδρου, που καταδικάστηκε για απάτη, επειδή βεβαίωσε την οικοδομησιμότητα οικοπέδου εντός οικισμού στο Μπατσί, το οποίο όμως βρέθηκε ...εκτός, των ορίων μετακινηθέντων από τον τοπικό Πολεοδόμο (Γεώργιο Μεταξά) και τον Νομάρχη! Ο άνθρωπος και ο ιδιοκτήτης του οικοπέδου αγωνίστηκαν επί χρόνια για να αποδείξουν ότι τα όρια βάσει των οποίων καταδικάστηκαν ήταν πλαστά, και τώρα που το επέτυχαν, οι «μελετητές μηχανικοί» της Άνδρου (άλλη μια πατέντα των Κυκλάδων που έχει εξαφανίσει το ΤΕΕ ως μόνο νόμιμο εκπρόσωπο των Μηχανικών) καταγγέλλουν τους παθόντες,

υπερασπιζόμενοι τον πολεοδόμο (Γεώργιο Μεταξά)! Ο ανάλογος «σύλλογος» της Σύρου είχε υπερασπιστεί με ανακοίνωσή του τους «εκλεκτούς επιστήμονες» της Πολεοδομίας Σύρου, (Δημήτρη Μπουντούρη και Κυριάκο Δικτυόπουλο) με αποτέλεσμα η εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ να σχολιάσει : «*O Tempora, O Camores*»... Κοντολογίς, άλλοι πλουτίζουν κι άλλοι διώκονται και καταστρέφονται.

Γνωστά πράγματα και κρυφά καμάρια. Ο κ. Ρακιντζής με την επιμονή του ξεσκέπασε με στοιχεία τα τοις πάσι γνωστά αίσχη της Πολεοδομίας Σύρου. Ο εις εκ των δύο πρωταγωνιστών (Κυριάκος Δικτυόπουλος), μετά την αποκάλυψη του ύψους των καταθέσεών του, ενεφανίσθη στην Αθήνα στο ξενοδοχείο ΚΑΡΑΒΕΛ, σε ημερίδα που διοργάνωσε ο κ. Ραγκούσης για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση και τη διαφάνεια, ως εκπρόσωπος της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κυκλάδων. Στη συνέχεια ο ίδιος υπάλληλος (Κυριάκος Δικτυόπουλος), όπως δημοσιεύθηκε, εμφάνισε ιατρική βεβαίωση ότι πάσχει από ψυχικά προβλήματα, για να αποφύγει την απολογία, πράγμα που επέτυχε. Πουλάμε τρέλλα, επακριβώς.

Η απληστία της περί το 1970 εποχής κατέστρεψε τις ελληνικές πόλεις, όπου οι εγκλωβισμένοι κάτοικοί τους βιώνουν σήμερα την παρακμή της ζωής τους και την απαξίωση των περιουσιών τους. Επειδή όμως η απληστία των ανθρώπων δεν επιδέχεται μαθημάτων Ιστορίας, ίσως τη λύση στο Αιγαίο τη δώσει η οικονομική κρίση. Είναι πάντως δύσκολο πια να βρεθούν πάλι τα εξιλαστήρια θύματα στο πρόσωπο των «παράξενων», των «προβληματικών», των κουλτουριάρηδων, των εχθρών του τόπου. Γιατί η πικρή αλήθεια είναι πως οι τοπικές κοινωνίες κατάρρεψαν τους τόπους τους για να βρεθούν με αδιάθετα πλέον ντουβάρια, ενώ οι επιτήδειοι που τους «εξυπηρετούσαν» βρέθηκαν με τα εκατομμύρια καταθέσεων. Και τα ντουβάρια τα έρημα δεν τρώγονται...

25.9.2010

«Εύπλοια» ηλεκτρ. περιοδικό του «Δικτύου Οικολογικών Οργανώσεων Αιγαίου»